

Ik ben blij.

Omdat mijn ziel naar de waterval zeilt,
en hij eindigt in de oceaan

Ik heb verdriet.

Omdat niet alles, wat je geeft kan wegen.
en de zuiverheid vermoeid door de krassen van de storm.

Ik ben blij.

Omdat de bloei van de vruchtbare gedachten nodig is,
en dat is de methode van "geven zonder afrekenen".

Ik heb verdriet.

Omdat het oog in het tranenmeer verdrinkt.
De ochtenddauw neemt de schuld,
en de storm schildert zijn handtekening.

Ik ben blij,

Omdat het andere oog de zwarte rotsenkleur weerspiegelt,
en soms neemt het oog de bruine kleur van de takken over,
of bekleed zich met de groene bladeren, of hemels blauw.

Ik ben geknede klei van allerlei...

Door het verdriet en de blijheid,
draait de klokwijzer keer op keer voorbij.
De tijd nodigt de oogleden uit, om elkaar te knuffelen,
en de hemel de tranen te omhelzen.

K. Taha

20 oktober 2018